

[Svend Auken]

men det er alligevel slående i betragtning af, f.eks. hvor store problemerne er på det miljømæssige område, at man så har så lidt at sige til befolkningen, og det er overraskende, at man vil bruge netop miljøområdet som eksempel på, at her står vi over for de gratis reformer, når alle og enhver ved, at hvis vi for alvor skal få bugt med de store miljøproblemer, der truer det danske samfund som en række andre samfund, så kræver det en radikal omlægning af produktions- og levemønsteret i det danske samfund.

Jeg takker statsministeren for, at man på et enkelt punkt har sluppet virkeligheden ind i åbningstalen. Det gælder spørgsmålet om den økonomiske udvikling. Nu forstod vi, at det ikke kun var Socialdemokratiet og den tidligere socialdemokratiske regerings skyld, at vi havde problemer, men at vi havde nogle kedelige rekorder i Danmark. Vi har den laveste opsparing og den højeste udlandsgæld pr. indbygger i noget vestligt land. Det er nok statsministerens beskedenhed, der har gjort, at han ikke også har nævnt den tredje rekord: at vi har Vestens højeste skattetryk pr. indbygger.

Men desværre er dette nedslående billede ikke fuldkomment. Hvad er det, der er sket under 4 år med økonomisk opsving? Vores udlandsgæld er blevet næsten fordoblet. Konkurrenceevnen er alvorligt forringet. Skattetrykket og realrenten sætter rekord. Eksporten er desværre gået fuldstændig i stå. Væksten i produktiviteten er stagnerende. Virksomhederne mister markedsandele. Industriens ordrebeholdninger er ved at være tomme. Forskningsmæssigt og teknologisk halter vi langt bagefter.

Vi kan selvfølgelig glæde os over, at forbruget for den bedst stillede del af befolkningen er steget meget kraftigt, og at det også har haft en gunstig virkning på statsfinanserne, men det er unægtelig sket på bekostning af betalingsbalancen og den sociale retfærdighed herhjemme.

Vores påstand er fortsat, at Danmark ikke udnyttede den chance, vi fik med økonomisk opsving, hverken til at rette op på balanceproblemerne i vores økonomi eller til at skabe social retfærdighed og løse menneskelige problemer.

Ja men så beskæftigelsen da, er den ikke steget under den nuværende regering? Jo, og det er vi alle glade for, men tallet 210.000 er

hevet ud af den lyseblå luft. Ingen ved i praksis, hvor meget beskæftigelsen er steget herhjemme, og det har sin simple forklaring i, at regeringen har sparet beskæftigelsesstatistikken væk. Tilbage har man en ATP-statistik, som nu i øvrigt ikke siger 210.000, men kun 185.000, og som alle ved normalt overvurderer konjunkturopsving, så det realistiske tal snarere er 140.000–150.000 flere i arbejde. Det er også dejligt, at vi har fået et fald i arbejdsløsheden, siden regeringen trådte til, på ca. 30.000, men det, der ikke er så godt, er, at det er sket på bekostning af en voldsom vækst i det, vi skylder til udlandet, og at billedet desværre er ved at vende, således at arbejdsløsheden igen er i vækst. I øjeblikket stiger arbejdsløsheden med gennemsnitligt 2.000 om måneden. Regeringens egne forudsigelser er en arbejdsløshedsvækst til næste år på op imod 20.000. Det kan desværre vise sig at være en for optimistisk vurdering. Det er en arbejdsløshed, der først og fremmest rammer kvinderne, som i dag har $\frac{3}{4}$ af arbejdsløsheden, og som man hidtil ingenting har gjort for; tværtimod har de attentater, man har lavet på den offentlige sektor, forringet kvindernes stilling i samfundet. Men det er også en vækst i arbejdsløsheden, som i stigende grad omfatter mændene.

Hvad har regeringens svar været? Efter vor opfattelse svage og skæve. Vi mener helt enkelt, ikke for at foregribe den debat, vi skal have i morgen, at kartoffelkuren er noget juks.

Jeg har det helt modsat statsministeren. Statsministeren siger, at det kan være, man ikke bryder sig om overskriften, men at når man stifter bekendtskab med indholdet, kan man ikke andet end komme til at elske kartoffelkuren.

Jeg har det lige omvendt. Jeg kunne egentlig meget godt lide overskriften om indgreb over for det kreditfinansierede forbrug, som jo har været en akilleshæl i vores økonomiske udvikling. Mit problem var, at jeg satte mig ind i indholdet og dér fandt ud af, at man på forhånd havde taget den væsentligste del af baggrunden for det kreditfinansierede forbrug ud og alene satsede på den låntagning, som lønmodtagerne har i vort samfund. Man har bevidst taget alt, hvad der hedder belåning af kapitalgevinster ud. Tilbage er de, der bliver ramt, og det er den unge familie med 2 børn i lejlighed, som har haft tillid